

МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра культурології

ЗАТВЕРДЖЕНО
Протокол засідання кафедри №10
від 24.03.2022 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ОКПП 1.2.6. Українські культурні інституції та мистецькі центри

Освітньо-професійна програма «Культурологія, культурне розмаїття та розвиток громади»

спеціальність 034 Культурологія

факультет Історичний

2021–2022 рік

Робоча програма з навчальної дисципліни «Українські культурні інституції та мистецькі центри» для здобувачів вищої освіти ОПП «Культурологія, культурне розмаїття та розвиток громади».

Спеціальність 034 «Культурологія».

Розробники:

Сабадаш Юлія Сергіївна, доктор культурології, професор, завідувачка кафедри культурології Маріупольського державного університету.

Нікольченко Юзеф Мойсейович, доцент, доцент кафедри культурології Маріупольського державного університету, заслужений працівник культури України.

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітній рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма здобуття вищої освіти	заочна форма здобуття вищої освіти
Кількість кредитів – 6	Галузь знань 03 Гуманітарні науки	Обов'язкова	
Семестрових модулів - 3			
Змістових модулів – 3	ОП «Культурологія, культурне розмаїття та розвиток громади» Спеціальність 034 Культурологія	Рік підготовки	
		1-й	1-й
Семестр			
2-й		2-й	
Лекції			
Індивідуальне науково-дослідне завдання (ІНДЗ) (Реферат на запропоновану тему)		24 год.	20 год.
Загальна кількість годин – 180	Семінарські, практичні		
	36 год.	16 год.	
Тижневих годин для денної форми здобуття вищої освіти: аудиторних – 2 самостійної роботи здобувача – 6	Лабораторні		
	-	-	
	Самостійна робота		
	92	58	
	Індивідуальні завдання:		
	28	86	
	Вид контролю		
диф.залик			

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної роботи становить:
 для денної форм навчання – 47,7/52,3%
 заочної форм навчання – 47,7/52,3%

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета дисципліни – забезпечення стійкої системи знань про специфіку державного управління у сфері культури та функціонування культурних інституцій та мистецьких центрів як основних суб'єктів соціокультурної діяльності.

Вимоги до вибору навчальної дисципліни – до початку вивчення цього курсу студенти мають знати основні етапи та характеристики історико-культурного процесу; основні здобутки матеріальної та духовної культури; історію становлення та розвитку мистецтва, особливості функціонування в системі культури певної історичної епохи.

Завдання (навчальні цілі) – надати студентам цілісну систему знань про сучасні інституціоналізовані види діяльності у сфері культури. Ознайомлення із теорією дослідження культурних інституцій та мистецьких центрів і особливостями їх становлення і функціонування, а також із практикою реалізації культурної політики як в зарубіжних країнах, так і в Україні, дозволить сформуванню у студентів навички аналізу поточної ситуації у сфері вітчизняної культури.

Місце навчальної дисципліни в освітній програмі:

Програма нормативної дисципліни професійної підготовки «Культурно-дозвіллева діяльність громад» для ОС «Магістр» спеціальності 034 «Культурологія, культурне розмаїття та розвиток громади» є важливою складовою частиною професійної підготовки майбутніх фахівців та передбачає забезпечення всебічного розвитку студентів, їхньої загальної та фахової культури. Все це необхідно для подальшої практичної діяльності, повноцінного функціонування в культурному просторі України та світу.

Навчальна дисципліна відноситься до нормативних дисциплін професійної підготовки, код навчальної дисципліни відповідно до програми освітньо-професійної підготовки ОК 30.

Передумови для вивчення дисципліни:

Навчальний курс «Культурно-дозвіллева діяльність громад» опирається на такі навчальні дисципліни: вступ до фаху, історія світової культури, історія мистецтва, культурологія.

Формування основ практичного досвіду, практичних вмінь і навичок з українських культурних інституцій та мистецьких центрів належить до невід'ємних складових у підготовці культуролога, організатора культурно-дозвіллевої діяльності.

Результати навчання

Вміти збирати та інтерпретувати інформацію щодо діяльності українських культурних інституцій та мистецьких центрів, феноменів та явищ культури, культурних процесів та подій; застосовувати основні терміни, категорії і класифікації культурології в аналізі соціально-культурних явищ та процесів; пояснювати сутність феномену культури, її ролі у людському житті;

Володіти навичками наукового дослідження та управління інформацією; критичного ставлення та прогнозування стосовно політичних, економічних, культурно-мистецьких подій та явищ; використання іншомовних фахових культурологічних інформаційних джерел.

Змістовні модулі:

- **Змістовний модуль 1. Культурні інституції та мистецькі центри у світовій практиці.**
- **Змістовний модуль 2. Формування українських культурних інституцій та мистецьких центрів.**
- **Змістовний модуль 3. Діяльність українських культурних інституцій та мистецьких центрів.**

Місце навчальної дисципліни в освітній програмі. Навчальна дисципліна відноситься до дисциплін професійної підготовки, код навчальної дисципліни відповідно до програми освітньо-професійної підготовки ОК 10.

Передумови для вивчення дисципліни. Формування основ практичного досвіду, практичних вмінь і навичок з культурного розмаїття належить до невід'ємних складових у підготовці культуролога, фахівця з культурного розмаїття та розвитку громади.

Перелік компетентностей

Інтегральна компетентність	Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі й практичні проблеми у галузі професійної діяльності культуролога або у процесі навчання, що передбачає застосування теорій і методів культурології, а також характеризується комплексністю та невизначеністю умов.
Загальні компетентності	ЗК 1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу. ЗК 2. Здатність спілкуватися іноземною мовою. ЗК 3. Здатність генерувати нові ідеї (креативність). ЗК 4. Здатність приймати обґрунтовані рішення. ЗК 5. Здатність мотивувати людей та рухатися до спільної мети. ЗК 6. Здатність вчитися та оволодівати сучасними знаннями. ЗК 7. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел. ЗК 8. Здатність проведення досліджень та викладання на відповідному рівні.
Спеціальні (фахові, предметні) компетентності	СК 1. Усвідомлення взаємозв'язку культурних текстів та контекстів. СК 2. Здатність до оцінювання та аналізу інформації у процесі реалізації професійної діяльності. СК 3. Здатність виявляти культурні потреби суспільства та його окремих груп та визначати шляхи їх задоволення, забезпечувати культурні права і свободи людини. СК 4. Усвідомлення соціальної та етичної місії культуролога, а також можливостей та особливостей практичного використання культурологічного знання. СК 5. Здатність до ефективної взаємодії з представниками інших професій, а також до залучення до розв'язання проблем культури представників громадськості. СК 6. Здатність критично осмислювати історичні здобутки

та новітні досягнення культури.

СК 7.Здатність професійно діагностувати, прогнозувати, проектувати й моделювати культурний розвиток різних культурних регіонів, художньої та візуальної культури.

СК 8.Здатність організовувати роботу та здійснювати керівництво закладами культури, а також відповідними структурними підрозділами підприємств і установ, враховуючи економічні, законодавчі й етичні аспекти.

СК 9.Здатність використовувати сучасні методи та інструменти культурології, методи аналізу даних та інформаційні технології для проведення наукових досліджень, аналізувати і презентувати результати досліджень, аргументувати висновки.

СК 10.Здатність розробляти і викладати культурологічні дисципліни в закладах освіти.

СК 11.Здатність вшанувати гідність кожної людини, проявити повагу до потреб кожного, визнати унікальну неповторність розмаїття.

СК 12. Здатність цінувати гідне ставлення до відмінностей і нескінченної можливості кожного до саморозвитку, самонавчання, самостійності.

СК 13. Здатність підтримувати інклюзію і забезпечувати різноманітних можливостей для повноцінної участі, щоб усі могли процвітати та досягати успіху в сталому розвитку громади.

СК 14. Здатність просувати цінності культури спільності, розвивати міжособистісні стосунки на довірі, заохочувати творення позитивного клімату, що відображає спільноту і пропагує багатство, яке надає індивідуальність сталому розвитку громади.

СК 15.Здатність поважати рівний доступ і можливості для всіх через повагу і вдячність, уміння врахувати різноманітні потреби всіх членів громади та розмаїття спільнот, які її створюють.

СК 16.Здатність задовольняти практики визнання, яким забезпечується право на відповідь шляхом усвідомлення можливості зростання громади через внесок кожного члена спільноти.

Результати навчання

	Зміст результатів навчання	Шифр результатів навчання
Знання та розуміння	Розуміти специфіку та особливості реалізації культурних ідей, образів, та смислів, а також критично оцінювати можливості їхньої інтерпретації для розв'язання суспільно-значимих проблем.	PH-1
	Аналізувати текстові та візуальні джерела інформації щодо культурних явищ та процесів, верифікувати інформацію у відповідності до професійних задач.	PH-2
	Аналізувати культурні права та свободи людини, форми та механізми їхньої ідентифікації, інкультурації, культурної адаптації з врахуванням регіональної специфіки.	PH-3
	Популяризувати професію культуролога, дотримуючись етичних принципів.	PH-4
	Організувати та підтримувати комунікації з органами влади, науково-дослідними установами, інформаційно-аналітичними службами, засобами масової інформації з питань культури.	PH-5
	Вільно спілкуватися державною та іноземною мовами усно і письмово для обговорення професійних питань, презентації результатів досліджень та проектів.	PH-6
	Оцінювати історичні здобутки та новітні досягнення культурології.	PH-7
	Приймати ефективні рішення щодо розв'язання складних задач і практичних проблем культурного розвитку суспільства.	PH-8
	Організувати й управляти діяльністю закладів культури та відповідними структурними підрозділами підприємств і установ.	PH-9
	Мати навички вироблення та ухвалення рішень з управління закладами та установами культури чи відповідними структурними підрозділами у непередбачуваних робочих та/або навчальних контекстах	PH-10
	Мати навички організації та керівництва професійним розвитком осіб та груп у галузі культури.	PH-11
	Збирати, аналізувати та оцінювати емпіричні факти та здійснювати їх інтерпретацію у відповідності до сучасних теоретичних уявлень відповідного напрямку культурології.	PH-12
	Планувати і виконувати наукові та прикладні дослідження у сфері культурології, генерувати та перевіряти гіпотези, збирати докази та аргументувати висновки.	PH-13
	Розробляти навчально-методичне забезпечення і викладати навчальні дисципліни з культурології у закладах освіти.	PH-14

На вивчення курсу відведено 6 кредитів (180 годин), і них аудиторних 86 годин (40 лекційних, 46 семінарських), 94 години відводиться на самостійну роботу студентів. Вивчення теоретичних, дискусійних проблем здійснюється на семінарських заняттях. Якість самостійного опрацювання матеріалу перевіряється під час проведення контрольних робіт та співбесід. Формою підсумкового контролю з курсу є диф. залік у 2 семестрі

3. Програма навчальної дисципліни

Змістовний модуль 1. Культурні інституції та мистецькі центри у світовій практиці.

Тема 1. Теоретичні засади вивчення навчальної дисципліни «Українські культурні інституції та мистецькі центри».

З'ясовуються поняття та сутність діяльності у сфері культури, соціального та культурного інституту, культурної політики. Виявляються основні тенденції дослідження культурних інститутів та культурної політики у річці прикладної культурології, філософії, соціології, економічній теорії.

Література

1. Державна національна програма «Україна ХХІ століття» // *Культура*. – 2001. – С.44-46.
2. Конституція України // *Відомості Верховної Ради України*, 1996. № 30.
3. Петрова І. В. Культурно-дозвілєві центри: виникнення та розвиток / І. В. Петрова // *Рідна школа*. – 2000. – №7. – С. 15-21.
4. Скрипник Є. М. *Управління закладами культури та мистецтв*. Чернівці : Рута, 2015. – 127 с.
5. Станіславська К. І. *Мистецько-видовищні форми сучасної культури: монографія* / Катерина Станіславська; вид. друге, перероб. і доп. К.: НАКККіМ, 2016. – 352 с.: іл.

Тема 2. Світова практика діяльності культурних інституцій та мистецьких центрів.

Розглядаються види та функції, організаційно-правові форми культурних інституцій та мистецьких центрів у світовій практиці. Визначається їх мета, завдання, основні напрямки, інструменти та моделі культурної політики.

Література

1. Кутузова Г. І. *Культурно-дозвілєва діяльність: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл.* / Г. І. Кутузова. – Луцьк: Вежа-Друк, 2013. – 252 с.
2. Петрова І. В. *Дозвілля в зарубіжних країнах. Підручник* / І. В. Петрова. – К.: Кондор, 2005. – 408 с.
3. Петрова І. В. Педагогічні умови удосконалення діяльності клубів з профорієнтаційного виховання підлітків (досвід зарубіжжя) / І. В. Петрова // *Соціалізація особистості: Міжкафедральний зб. наук. ст.* // За заг. ред. А. Й. Капської. – К.: НПУ ім. М. П. Драгоманова., 1999. – Вип. 3. – С. 51-63.
4. Станіславська К. І. *Мистецько-видовищні форми сучасної культури: монографія* / Катерина Станіславська; вид. друге, перероб. і доп. К.: НАКККіМ, 2016. – 352 с.: іл.

Змістовний модуль 2. Формування українських культурних інституцій та мистецьких центрів.

Тема 3. Етапи формування українських культурних інституцій та мистецьких центрів.

Аналізуються етапи формування українських культурних інституцій та мистецьких центрів. Особлива увага приділяється порівняльному аналізу та загальним принципам, пріоритетам, поточним проблемам культурної політики України.

Література

1. Петрова І. В. Культурно-дозвілєві центри: виникнення та розвиток / І. В. Петрова // Рідна школа. – 2000. – №7. – С. 15-21.
2. Воевідко Л. М. Українські музично-виконавські традиції: навчальний посібник / Л. М. Воевідко. – Кам'янець-Подільський: ФОП Сисин Я. І., 2013. – 148 с.
3. Кутузова Г. І. Культурно-дозвілєва діяльність: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / Г. І. Кутузова. – Луцьк: Вежа-Друк, 2013. – 252 с.
4. Ковшар І. Ф. Проблеми історії та теорії масових музичних вистав нового часу / І. Ф. Ковшар. – К.: Музика, 2009. – 208 с.

Тема 4. Нормативна база створення і діяльності інституцій та мистецьких центрів.

Досліджується та аналізується законодавчо-нормативна база діяльності сучасних культурних інституцій та мистецьких центрів в Україні.

Література

1. Державна національна програма «Україна XXI століття» // Культура. – 2001. – С.44-46.
2. Закон України «Про культуру». 14 грудня 2010 року.
3. Конституція України // Відомості Верховної Ради України, 1996. № 30.
4. Скрипник Є. М. Управління закладами культури та мистецтв. Чернівці : Рута, 2015. – 127 с.

Змістовний модуль 3. Діяльність українських культурних інституцій та мистецьких центрів.

Тема 5. Напрямки діяльності українських культурних інституцій та мистецьких центрів.

Розглядається специфіка становлення та функціонування релігійних, акумуляційних, мистецьких, дозвілєвих, освітніх культурних інституцій та мистецьких центрів.

Література

1. Воевідко Л. М. Українські музично-виконавські традиції: навчальний посібник / Л. М. Воевідко. – Кам'янець-Подільський: ФОП Сисин Я. І., 2013. – 148 с.
2. Кутузова Г. І. Культурно-дозвілєва діяльність: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / Г. І. Кутузова. – Луцьк: Вежа-Друк, 2013. – 252 с.
3. Зернецька О. Нові засоби масової комунікації (Соціокультурний аспект) / О. зернецька. – К.: Слово, 2013. – 185 с.
4. Станіславська К. І. Мистецько-видовищні форми сучасної культури: монографія / Катерина Станіславська; вид. друге, перероб. і доп. К.: НАКККиМ, 2016. – 352 с.: іл.

Тема 6. Стан і перспективи діяльності українських культурних інституцій та мистецьких центрів.

Аналізується поточний стан культурних інституцій та мистецьких центрів й інструменти культурної політики. Розглядаються напрямки їх ефективного та продуктивного функціонування.

Література

1. Державна національна програма «Україна ХХІ століття» // Культура. – 2001. – С.44-46.
2. Земелюк М.І. Творча особистість майбутнього вихователя: теоретичні аспекти / М. І. Земелюк // Всеукраїнська науково-практична інтернет-конференція з міжнародною участю «Навчання, виховання та розвиток у контексті життєвих перспектив особистості». м. Бердянськ, Україна, 25 квітня 2019 року. – С. 14-16.
3. Зернецька О. Нові засоби масової комунікації (Соціокультурний аспект) / О. зернецька. – К.: Слово, 2013. – 185 с.
4. Петрова І. В. Педагогічні умови удосконалення діяльності клубів з профорієнтаційного виховання підлітків (досвід зарубіжжя) / І. В. Петрова // Соціалізація особистості: Міжкафедральний зб. наук. ст. // За заг. ред. А. Й. Капської. – К.: НПУ ім. М. П. Драгоманова., 1999. – Вип. 3. – С. 51-63.
5. Петрова І. В. Соціально-культурний потенціал закладів клубного типу (на прикладі «Ротарі»-клубів) І. В. Петрова / // Соціалізація особистості: Зб. наук. пр. НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2000. – Вип. 2. – С. 40-53.

4. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин											
	денна форма						заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		л	п	лаб	інд.	с.р		л	п	лаб	інд	с.р
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Змістовий модуль 1. Культурні інституції та мистецькі центри у світовій практиці.												
Тема 1. Теоретичні засади вивчення навчальної дисципліни «Українські культурні інституції та мистецькі центри».	24	4	6			14	13	4	2			7
Тема 2. Світова практика діяльності культурних інституцій та мистецьких центрів.	24	4	6			14	13	4	2			7
Усього за змістовим модулем 1	48	8	12			28	26	8	4			14
Змістовий модуль 2. Формування українських культурних інституцій та мистецьких центрів.												

Тема 3. Етапи формування українських культурних інституцій та мистецьких центрів.	24	4	6			14	13	4	4			7
Тема 4. Нормативна база створення і діяльності інституцій та мистецьких центрів.	24	4	6			14	13	2	2			7
Усього за змістовим модулем 2	48	8	12			28	26	6	6			14
Змістовний модуль 3. Духовний світ традиційної культури.												
Тема 5. Напрямки діяльності українських культурних інституцій та мистецьких центрів.	24	4	6			14	13	4	4			7
Тема 6. Стан і перспективи діяльності українських культурних інституцій та мистецьких центрів.	24	4	6			14	13	2	2			7
Усього за змістовим модулем 3	48	8	12			28	26	6	6			14
Всього	144	24	36			84	78	20	16			42
Модуль 2												
<i>ІЗ</i> (Реферат на запропоновану тему)	28				28		86					86
Підготовка до заліку	8					8	16					16
Усього годин	180	24	36		28	92	180	20	16			86 58

5. Перелік тем та зміст практичних (семінарських) занять

	Назва теми та стислий зміст роботи	Метароботи	Кількість годин	Результат навчання (РН) заОП
1.	Тема 1. Теоретичні засади вивчення навчальної дисципліни «Українські культурні інституції та мистецькі центри». 1. Навчальна дисципліна «Українські культурні інституції та мистецькі центри» у системі дисциплін професійної	Ознайомитися з теоретичними засадами вивчення навчальної дисципліни «Українські	6	РН2-14

	<p>підготовки фахівців ОС «Магістр» спеціальності «Культурологія, культурне розмаїття та розвиток громади».</p> <p>2. Теоретичні засади вивчення навчальної дисципліни «Українські культурні інституції та мистецькі центри».</p>	культурні інституції та мистецькі центри».		
2.	<p>Тема 2. Світова практика діяльності культурних інституцій та мистецьких центрів.</p> <p>1. Види та функції, організаційно-правові форми культурних інституцій та мистецьких центрів у світовій практиці.</p> <p>2. Мета, завдання, основні напрямки, інструменти та моделі культурної політики.</p>	Опанувати світову практику діяльності культурних інституцій та мистецьких центрів.	8	PH2-14
3.	<p>Тема 3. Етапи формування українських культурних інституцій та мистецьких центрів.</p> <p>1. Етапи формування українських культурних інституцій та мистецьких центрів.</p> <p>2. Порівняльний аналіз та загальні принципи і пріоритети у діяльності українських культурних інституцій та мистецьких центрів.</p> <p>3. Проблеми культурної політики України та шляхи їх вирішення.</p>	Визначити етапи формування українських культурних інституцій та мистецьких центрів.	8	PH2-14
4.	<p>Тема 4. Нормативна база створення і діяльності інституцій та мистецьких центрів.</p> <p>1. Аналіз законодавчо-нормативної база діяльності сучасних культурних інституцій та мистецьких центрів в Україні.</p> <p>2. Шляхи вдосконалення законодавчо-нормативної база діяльності сучасних культурних інституцій та мистецьких центрів в Україні.</p>	Вивчити особливості нормативної бази створення і діяльності інституцій та мистецьких центрів.	8	PH2-14
5	<p>Тема 5. Напрямки діяльності українських культурних інституцій та мистецьких центрів.</p> <p>1. Специфіка становлення та функціонування релігійних, акумуляційних, мистецьких, дозвіллевих, освітніх культурних інституцій та мистецьких центрів.</p>	Опанувати напрямки діяльності українських культурних інституцій та мистецьких центрів.	8	PH2-14

	2. Вдосконалення сфери творчих об'єднань у системі культурних інституцій та мистецьких центрів.			
6	Тема 6. Стан і перспективи діяльності українських культурних інституцій та мистецьких центрів. 1. Сьогодення культурних інституцій та мистецьких центрів в Україні. 2. Інструменти культурної політики у сьогоденні. 3. Напрямки ефективного та продуктивного функціонування культурних інституцій та мистецьких центрів в Україні.	З'ясувати стан і перспективи діяльності українських культурних інституцій та мистецьких центрів.	8	PH2-14

6. Практична робота

№ з/п	Назва теми	Годин	
		Д	З

7. Самостійна робота студентів

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Підготовка до лекційних занять	12 / 10
2	Підготовка до практичних/семінарських/лабораторних занять	72 / 32
3	Підготовка до заліку	8 / 16
4	Виконання індивідуальних завдань (Реферат на запропоновану тему)	28 / 86
	Разом	120 / 144

8. Індивідуальні завдання

Індивідуальна навчально-дослідна робота є видом поза аудиторної індивідуальної діяльності студента, результати якої використовуються у процесі вивчення програмового матеріалу навчальної дисципліни. Завершується виконання студентами ІНДЗ захистом навчального проекту в аудиторії з використанням сучасних інформаційно-технічних засобів.

Індивідуальне навчально-дослідне завдання (ІНДЗ) – це вид науково-дослідної роботи студента, яка містить результати дослідницького пошуку, відображає певний рівень його навчальної компетентності та знань.

Мета ІНДЗ: самостійне вивчення частини програмового матеріалу, систематизація, узагальнення, закріплення та практичне застосування знань із навчального курсу, удосконалення навичок самостійної навчально-пізнавальної діяльності.

Вимоги для виконання СРС та ІНДЗ.

Відповідно до Робочої програми, студентам пропонуються до виконання різні за типом та формою завдання до змістових модулів курсу «Українські культурні інституції та мистецькі центри». До таких завдань належать самостійна робота (СРС) та індивідуальне навчально-дослідне завдання (ІНДЗ), які є невід'ємною формою набуття нових знань та навичок з курсу «Українські культурні інституції та мистецькі центри».

Виконання студентом СРС та ІНДЗ за окремими темами є обов'язковою умовою оцінювання його успішності з освоєння курсу. З метою успішного письмового виконання СРС та ІНДЗ студентам необхідно опрацювати за предметно-тематичним, алфавітним, систематичним та електронним каталогами бібліотеки МДУ та інших книгозбірень джерельну базу курсу «Українські культурні інституції та мистецькі центри» відповідно до списку рекомендованої базової та допоміжної літератури

Згідно з діючими бібліографічними вимогами, складається перелік використаних джерел та літератури з теми СРС та ІНДЗ (розміщується в якості останньої рубрики виконаного завдання). Результати роботи подаються у письмовій формі (роздрукований та сфальцьований реферат).

СРС та ІНДЗ подаються студентом на кафедру протягом 3-х днів після останнього семінарського заняття для перевірки викладачем до складання заліку.

Форма подання – комп'ютерний набір, надрукований на аркушах формату А4, кегль 14, шрифт – TimesNewRoman, інтервал – 1, мова – українська (джерела та література подаються мовою оригіналу). Поля: ліве – 20 мм, праве – 10 мм, верхнє – 20 мм, нижнє – 20 мм. Обсяг СРС та ІНДЗ (без врахування додатків) – 4-5 аркушів А4 без урахування титульної сторінки. Текст СРС та ІНДЗ подається у 3-ій особі від імені автора.. Критерії оцінки:

- змістовність,
- логічність викладення матеріалу,
- самостійність висновків,
- дотримання вимог щодо оформлення тексту.

Текст складається з наступних частин: вступу, основної частини (аналіз опрацьованих джерел з обраної теоретичної проблеми), висновків та списку опрацьованих джерел і літератури в алфавітному порядку (не менше 6 позицій).

Фактичну частину реферату становить аналіз результатів роботи з публікаціями з досліджуваної теми, тобто студент повинен структурувати отриманні знання з конкретного питання теорії книгознавства. Наприклад, застосовуючи творчий підхід, студент опрацьовує, порівнює та групує концептуальні підходи різних авторів стосовно вивчення теми (навести відомості про основних авторів та зміст публікацій, монографій, навчальних посібників, підручників, збірників праць науково-практичних конференцій тощо).

Обов'язковою умовою виконання завдання є дотримання діючих вимог до оформлення бібліографічних посилань (ДСТУ 7.1:2006).

9. Методи навчання

Навчальні лекції (вхідна, узагальнююча, проблемні, тематичні), семінарські заняття, робота з першоджерелами (аналіз документів та їх складання), робота з базами даних бібліотек, мережі Інтернет, виконання індивідуальних завдань.

10. Засоби діагностики результатів навчання

Під час вивчення дисципліни «Українські культурні інституції та мистецькі центри» застосовується поточний та підсумковий контроль знань студента. Поточний контроль здійснюється у формі контролю систематичності та активності роботи студентів протягом семестру під час вивчення програмного матеріалу дисципліни, зокрема: відвідування семінарських занять; виступи на семінарських заняттях; участь в обговоренні питань з певної теми; виконання практичних завдань; відповіді на запитання викладача; експрес-тестування; підготовка індивідуальних науково-дослідних завдань з окремих питань; участь у науково-практичних заходах із проблем дисципліни.

Підсумковий контроль проводиться з метою оцінювання результатів навчання після вивчення навчальної дисципліни у формі диф. заліку в 2 семестрі.

Питання до заліку

1. Предмет та завдання курсу «Культурні інституції та мистецькі центри».
2. Поняття та сутність діяльності у сфері культури
3. Поняття та сутність культурної інституції.
4. Поняття та сутність мистецьких центрів.
5. Культурна політика України.
6. Нормативно-правова база діяльності культурних інституцій та музейних центрів.
7. Види культурних інституцій.
8. Поняття культури. Види, функції культури.
9. Культурний продукт.
10. Типологія культурних продуктів.
11. Закон України «Про культуру».
12. Роль мистецтва в сучасному житті.
13. Основні напрямки і зміст культурної діяльності.
14. Сутність культурних технологій.
15. Сучасні культурні технології.
16. Поняття галузевих і диференційованих технологій культурної діяльності.
17. Засоби, форми і методи культурної діяльності.
18. Методи культурної діяльності.
19. Завдання і основні напрямки інформаційно-просвітницької діяльності
20. Культурна інформація і її властивості
21. Сучасні культурно-просвітницькі технології.
22. Управління культурними інституціями.
23. Мистецькі культурні інституції: творчі об'єднання та художня політика
24. Мистецькі центри: галереї та арт-бізнес.
25. Акумуляційні культурні інституції: бібліотеки та державна політика в галузі бібліотечної справи.
26. Акумуляційні культурні інституції: музеї, музейна справа та музейна політика.
27. Релігійні культурні інституції: історія та сучасність
28. Зарубіжний досвід діяльності культурних інституцій та мистецьких центрів.
29. Українські культурні інституції та мистецькі центри в умовах євроінтеграції.
30. Участь і здобутки України в пісенному конкурсі Євробачення.

11. Критерії оцінювання

Для допущення до підсумкової форми контролю студент має набрати за час навчання мінімальну кількість 20 балів і максимальну 100 балів.

I. Незадовільний	0-8	Студент розрізняє об'єкти вивчення.
	9-16	Студент відтворює незначну частину навчального матеріалу, має нечіткі уявлення про об'єкт вивчення.
	17-24	Студент відтворює лише частину навчального матеріалу; виконує елементарні завдання.
II. Середній	25-37	Студент здатний до відтворення основного навчального матеріалу, може повторити за зразком певну операцію, дію.
	38-40	Студент відтворює основний навчальний матеріал, здатний з помилками й неточностями дати визначення понять, сформулювати правила, визначення, поняття.
	41-49	Студент виявляє знання й розуміння основних положень навчального матеріалу. Відповідь його(її) правильна, але недостатньо осмислена. Вміє застосовувати знання при виконанні завдань за зразком.
III. Достатній	50-57	Студент правильно відтворює навчальний матеріал, знає основоположні теорії і факти, вміє наводити окремі власні приклади на підтвердження певних думок, частково контролює власні навчальні дії.
	58-66	Знання студента є достатніми, він (вона) застосовує вивчений матеріал у стандартних ситуаціях, намагається аналізувати, встановлювати найсуттєвіші зв'язки і залежність між явищами, фактами, робити висновки, загалом контролює власну діяльність. Відповідь його (її) логічна, хоч і має неточності.
	67-75	Студент добре володіє вивченим матеріалом, застосовує знання в стандартних ситуаціях, уміє аналізувати й систематизувати інформацію, використовує загальновідомі докази із самостійною і правильною аргументацією.
IV. Високий	76-84	Студент має повні, глибокі знання, здатний (а) використовувати їх у практичній діяльності, робити висновки, узагальнення.
	85-92	Студент має гнучкі знання в межах вимог навчальних програм, аргументовано використовує їх у різних ситуаціях, уміє знаходити інформацію та аналізувати її, ставити і розв'язувати проблеми.
	93-100	Студент має системні, міцні знання в обсязі та в межах вимог навчальних програм, усвідомлено використовує їх у стандартних та нестандартних ситуаціях. Уміє самостійно аналізувати, оцінювати, узагальнювати опанований матеріал, самостійно користуватися джерелами інформації, приймати рішення.

12. Засоби оцінювання

Оцінювання проводяться за наступними критеріями:

- розуміння, ступінь засвоєння теорії і методології проблем, що розглядаються;
- ступінь засвоєння матеріалу дисципліни;
- ознайомлення з рекомендованою літературою з питань, що розглядаються;
- уміння поєднувати теорію з практикою при розгляді виробничих ситуацій, вирішенні завдань, винесених для самостійного опрацювання, і завдань, винесених на розгляд в аудиторії;
- логіка, структура, стиль викладання матеріалу в індивідуальній творчій роботі і при виступах в аудиторії, вміння обґрунтовувати свою позицію, здійснювати узагальнення інформації і робити висновки.

Контроль за виконанням поставлених задач при проведенні практичних занять здійснюється протягом усього семестру. За успішне та систематичне виконання поставлених завдань студент отримує оцінку «відмінно» або по 20 % за поточний контроль, якщо студент виконує поставлені завдання.

Робота студента в аудиторії оцінюється за такими критеріями:

- самостійність виконання;
- логічність і послідовність викладання матеріалу;
- повнота розкриття теми;
- використання й аналіз додаткових літературних джерел.

Засоби діагностики навчальних досягнень студента - це унормовані та регламентовані методики, призначені для кількісного та якісного оцінювання ступеня сформованості знань, умінь та навичок, професійної компетентності осіб, які навчаються на освітньо-кваліфікаційний рівні «бакалавр», зі спеціальності 034 «Культурологія».

Метою застосування засобів діагностики є визначення рівня теоретичної та практичної підготовки студента до вирішення виробничих завдань в майбутній професійній діяльності; виявлення відповідності здобутих знань, набутих умінь і навичок вимогам стандартів

Засоби діагностики навчальних досягнень студента встановлюють вимоги, які забезпечують визначення рівня сформованості професійної компетентності як результатів навчання (знань, розуміння, умінь) в межах певного навчального курсу.

Рівень якості засвоєння навчального курсу визначається за системами оцінювання: Європейською кредитно-трансферною системою (ЄКТС) (за шкалою «А», «В», «С», «D», «E», «FX» «F»); національною (за шкалою «відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»); системою Маріупольського державного університету (за 100-бальною шкалою); комплексною (поєднання ЄКТС, національної системи та /або системи оцінювання Маріупольського державного університету).

Оцінювання успішності студента при засвоєнні змістовних модулів навчальної дисципліни здійснюється на основі результатів

12. Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти

Види роботи	Кількість годин	Обсяг кредитів	Кількість балів
Змістовий модуль 1. Культурні інституції та мистецькі центри у світовій практиці.			
Тема 1. Теоретичні засади вивчення навчальної дисципліни «Українські культурні інституції та мистецькі центри».	24	1,6	4
лекційні			

практичні/семінарські/ лабораторні заняття			8
Тема 2. Світова практика діяльності культурних інституцій та мистецьких центрів.	24		4
лекційні			
практичні/семінарські/ лабораторні заняття			8
Змістовий модуль 2. Формування українських культурних інституцій та мистецьких центрів			
Тема 3. Етапи формування українських культурних інституцій та мистецьких центрів.	24	1,6	4
лекційні			
практичні/семінарські/ лабораторні заняття			8
Тема 4. Нормативна база створення і діяльності інституцій та мистецьких центрів.	24	1,6	4
лекційні			
практичні/семінарські/ лабораторні заняття			8
Змістовний модуль 3. Духовний світ традиційної культури.			
Тема 5. Напрямки діяльності українських культурних інституцій та мистецьких центрів.	24	1,6	4
лекційні			
практичні/семінарські/ лабораторні заняття			8
Тема 6. Стан і перспективи діяльності українських культурних інституцій та мистецьких центрів.	24	1,6	4
лекційні			
практичні/семінарські/ лабораторні заняття			8
Виконання ІЗ	28	1	20
Підготовка до заліку	8	0,2	8
Підсумок	180	6	100

Шкала оцінювання: національна та ЄКТС

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ЄКТС	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, кваліфікаційної роботи, практики	для заліку
90-100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
74-81	C		

64-73	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

13. Інструменти, обладнання та програмне забезпечення

Опорні конспекти лекцій, комплекс методичного забезпечення дисципліни.

Програма навчальної дисципліни «Українські культурні інституції та мистецькі центри» побудована за вимогами кредитно-модульної системи організації навчального процесу у вищих навчальних закладах системи Міністерства освіти і науки України.

Виконання семінарських завдань передбачає використання мережі Інтернет. Ноутбук, мультимедіа-проектор, ОС Windows, пакет Microsoft Office, ресурси Moodle, Google Meet, Telegram, Viber, Zoom та ін.

14. Рекомендовані джерела інформації

Обов'язкова література

1. Бочелюк В. Й. Дозвіллезнавство: навч. посібник / В. Й. Бочелюк, В. В. Бочелюк. – К.: Центр навчальної літератури, 2006. – 208 с.
2. Воевідко Л. М. Українські музично-виконавські традиції: навчальний посібник / Л. М. Воевідко. – Кам'янець-Подільський: ФОП Сисин Я. І., 2013. – 148 с.
3. Державна національна програма «Україна ХХІ століття» // Культура. – 2001. – С.44-46.
4. Закон України «Про культуру». 14 грудня 2010 року.
5. Конституція України // Відомості Верховної Ради України, 1996. № 30.
6. Кутузова Г. І. Культурно-дозвіллева діяльність: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / Г. І. Кутузова. – Луцьк: Вежа-Друк, 2013. – 252 с.
7. Петрова І. В. Дозвілля в зарубіжних країнах. Підручник / І. В. Петрова. – К.: Кондор, 2005. – 408 с.

Додаткова література

1. Земелюк М.І. Творча особистість майбутнього вихователя: теоретичні аспекти / М. І. Земелюк // Всеукраїнська науково-практична інтернет-конференція з міжнародною участю «Навчання, виховання та розвиток у контексті життєвих перспектив особистості». м. Бердянськ, Україна, 25 квітня 2019 року. – С. 14-16.
2. Зернецька О. Нові засоби масової комунікації (Соціокультурний аспект) / О. зернецька. – К.: Слово, 2013. – 185 с.
3. Ковшар І. Ф. Проблеми історії та теорії масових музичних вистав нового часу / І. Ф. Ковшар. – К.: Музика, 2009. – 208 с.
4. Петрова І. В. Педагогічні умови удосконалення діяльності клубів з профорієнтаційного виховання підлітків (досвід зарубіжжя) / І. В. Петрова // Соціалізація особистості: Міжкафедральний зб. наук. ст. // За заг. ред. А. Й. Капської. – К.: НПУ ім. М. П. Драгоманова., 1999. – Вип. 3. – С. 51-63.

5. Петрова І. В. Соціально-культурний потенціал закладів клубного типу (на прикладі «Ротарі»-клубів) І. В. Петрова / // Соціалізація особистості: Зб. наук. пр. НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2000. – Вип. 2. – С. 40-53.
6. Петрова І. В. Культурно-дозвілєві центри: виникнення та розвиток / І. В. Петрова // Рідна школа. – 2000. – №7. – С. 15-21.
7. Скрипник Є. М. Управління закладами культури та мистецтв. Чернівці : Рута, 2015. – 127 с.
8. Станіславська К. І. Мистецько-видовищні форми сучасної культури: монографія / Катерина Станіславська; вид. друге, перероб. і доп. К.: НАКККіМ, 2016. – 352 с.: іл.

Інформаційні ресурси

1. Офіційний веб-портал Міністерства культури України [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://mincult.kmu.gov.ua/control>
2. Офіційний веб-портал Верховна Рада України: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua>
3. Офіційний сайт Національна бібліотека ім. В.І. Вернадського: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua/>
4. Офіційний веб-портал Міністерства культури України [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://mincult.kmu.gov.ua/control>

Культурна політика Європейського Союзу <http://www.viche.info/journal/772/>
http://www.rau.su/observer/N08_93/016.HTM

Культурна політика Німеччини <http://www.ji.lviv.ua/n19texts/mazuryk.htm>

Культурна політика США http://www.culturalstudies.in.ua/knigi_1_h2_2.php

Культурна політика Великої Британії
http://www.culturalstudies.in.ua/knigi_1_h2_3.php

Культурна політика Франції http://www.culturalstudies.in.ua/knigi_1_h2_4.php

Культурна політика Східної Європи
http://www.culturalstudies.in.ua/knigi_1_h2_5.php

Культурна політика Японії <http://www.zpu-journal.ru/zpu/contents/2009/2/Moshniaga/7.pdf>

Правове регулювання сфери культури в окремих країнах
http://www.culturalstudies.in.ua/zv_2006_dosl_4.php

Національна спілка письменників України <http://nspu.org.ua/frontpage/ukr>

Національна спілка кінематографістів України
<http://www.ukrkino.com.ua/about.php>

Національна спілка композиторів України <http://www.composersukraine.org/>

Спілка майстрів народного мистецтва України
<http://uazakon.com/document/tpart17/isx17631.htm>

Національна спілка фотохудожників України <http://www.photospilka.com/>

Національна спілка художників України <http://www.nshu.org.ua/>

Національна спілка архітекторів України <http://nsau.org/>

Міжнародна конфедерація спілок художників <http://www.confederation-art.ru/ru/index.php>

Образование в США <http://tme-group.com.ua/node/4>

Высшее образование в США http://www.langust.ru/review/high_usa.shtml

Образование в Великобритании <http://tme-group.com.ua/node/5>

Образование в Германии <http://tme-group.com.ua/node/6>

Обучение во Франции <http://tme-group.com.ua/node/8>

Образование в Канаде <http://tme-group.com.ua/node/7>

Статті з питань освіти на Освітньому порталі <http://www.osvita.org.ua/articles/>

«Динамічний музей» <http://www.museums.org.ua/ru/detalnishe-pro-proekt/pro-proekt.htm>

http://www.istpravda.com.ua/themes/museum/view_news/

16. Політика навчальної дисципліни

Політика навчальної дисципліни ґрунтується на засадах академічної доброчесності та здійснюється відповідно до норм законодавства України щодо академічної доброчесності, Статуту Університету та інших нормативних документів.

Процедура зарахування результатів навчання, отриманих в інших закладах освіти (академічна мобільність), за іншими освітніми програмами, у попередні роки (при поновленні на навчання), а також у неформальній та інформальній освіті здійснюється згідно Положення про організацію освітнього процесу у Маріупольському державному університеті, введеного в дію наказом МДУ 28.12.2020 №326, Порядку визнання результатів навчання, отриманих у неформальній та / або інформальній освіті, введеного в дію наказом МДУ від 30.06.2022 № 81 та інших нормативних документів.

1. Академічна доброчесність здобувачів є це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень. важливою умовою для опанування результатів навчання за навчальною дисципліною і отримання задовільної оцінки з поточного та підсумкового контролю.

Дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти передбачає:

- Самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання;

- Посилання на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;

- Дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;

- Надання достовірної інформації про результати власної (наукової, творчої) діяльності, використані методики досліджень і джерела інформації.

МДУ виступає за дотримання принципів академічної доброчесності, тому обов'язково використовується сервіс з перевірки робіт здобувачів вищої освіти на плагіат – Unichesk, а також доступний безкоштовний сервіс, який здійснює перевірку на плагіат письмових робіт EduBirdie <https://edubirdie.com/perevirka-na-plagiat>.

Порушенням академічної доброчесності, згідно із Законом України «Про освіту» (ст. 42 п. 4) вважається:

- **академічний плагіат** – оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та / або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства;

- **самоплагіат** – оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів як нових наукових результатів;

- **фабрикація** – вигадкування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі або наукових дослідженнях;

- **фальсифікація** – свідома зміна чи модифікація вже наявних даних, що стосуються освітнього процесу чи наукових досліджень;

- **списування** – виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання, зокрема під час оцінювання результатів навчання;

- **обман** – надання завідомо неправдивої інформації щодо власної освітньої (наукової, творчої) діяльності чи організації освітнього процесу; формами обману є, зокрема, академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація та списування;

- **хабарництво** – надання (отримання) учасником освітнього процесу чи пропозиція щодо надання (отримання) коштів, майна, послуг, пільг чи будь-яких інших благ матеріального або нематеріального характеру з метою отримання неправомірної переваги в освітньому процесі;

- **необ'єктивне оцінювання** – свідоме завищення або заниження оцінки результатів навчання здобувачів освіти.

Наведений перелік не є остаточно вичерпним і не охоплює всіх діянь, що можуть містити ознаки порушення академічної доброчесності.

За порушення академічної доброчесності здобувачі вищої освіти можуть бути притягнені до наступної академічної відповідальності:

- повторне проходження оцінювання (поточний, підсумковий контроль, залік, іспит тощо);

- проведення додаткової перевірки всіх робіт авторства порушника;

- позбавлення наданих МДУ пільг з оплати навчання;

- оголошення догани із занесенням до особової справи порушника;

- відрахування з МДУ;

- інші, відповідно до вимог чинного законодавства та нормативних локальних актів

МДУ.

Більш детально тут:

Анкетування з академічної доброчесності:

<https://docs.google.com/forms/d/1VHzYkdFEGivtVl-dsENos1SCDRHfUpGia1YklgQK8j0/edit>

2. Здобувач має право на оскарження процедури проведення та результатів контрольних заходів згідно Положення про організацію контролю та оцінювання успішності навчання здобувачів вищої освіти в МДУ.

3. Участь в анкетуванні. Наприкінці навчального семестру здобувачам буде запропоновано заповнити анонімну анкету щодо якості викладання вивчених навчальних дисциплін.

Заповнення анкети є важливою для вдосконалення освітнього процесу та системи внутрішнього забезпечення якості освіти МДУ та дозволить оцінити дієвість застосованих методів викладання та врахувати вашу думку стосовно покращення змісту навчальних дисциплін.

4. Неформальна освіта. Це освіта, яка здобувається, як правило, за освітніми програмами та не передбачає присудження визнаних державою освітніх кваліфікацій за рівнями освіти, але може завершуватися присвоєнням професійних та/або присудженням часткових освітніх кваліфікацій. Здобувач вищої освіти, який виявив бажання щодо визнання результатів, отриманих у неформальній освіті, звертається із відповідною заявою про визнання результатів, отриманих у неформальній освіті, в цілому для

навчальної дисципліни /змістового модулю /практичних завдань з навчальної дисципліни/ завдань з практики тощо для здобувачів вищої освіти, до деканату факультету, на якому викладається навчальна дисципліна.

5. Інформальна освіта (самоосвіта) - це освіта, яка передбачає самоорганізоване здобуття особою певних компетентностей, зокрема під час повсякденної діяльності, пов'язаної з професійною, громадською або іншою діяльністю, родиною чи дозвіллям.

Орієнтовний перелік електронних платформ, курсів неформальної та/або інформальної освіти:

Дистанційна платформа громадянської освіти VUMonline – Відкритий Університет Майдану (фільтрувати за тегом культурна освіченість), посилання: <https://vumonline.ua/>

Європейський освітній онлайн-ресурс Iversity, посилання: <https://iversity.org/>

Загальноєвропейська МВОК-ініціатива, заснована у 2013 році Європейською комісією та Європейською асоціацією університетів дистанційного навчання (EADTU) OpenupEd, посилання: <https://openuped.eu/>

Заснований Гарвардським університетом і Масачусетським технологічним університетом центром онлайн-навчання EdX, посилання: <https://www.edx.org/>

Мережа навчання Cisco, посилання: <https://learningnetwork.cisco.com/s/>

Освітній проєкт EdEra (Education Era), посилання:

Освітня платформа Відкритого університету Future Learn, посилання: <https://www.futurelearn.com/>

Платформа Stanford Open Edx, посилання: <https://online.stanford.edu/>

Проєкт Canvas Network, посилання: <https://www.canvas.net/>

Публічна навчальна база даних онлайн курсів Coursera (filter by Subject “Arts & Humanities”), посилання: www.coursera.org

Український проєкт онлайн-курсів Prometheus (тема фільтрування «Гуманітарні науки»), посилання: <https://prometheus.org.ua/>

16. Загальна інформація про навчальну дисципліну

Назва навчальної дисципліни	Українські культурні інституції та мистецькі центри
Освітня програма	«Культурологія, культурне розмаїття та розвиток громади»
Рівень вищої освіти	Другий (магістерський)
Кафедра, яка здійснює викладання	Культурології
Викладач ПІБ, посада	Сабадаш Юлія Сергіївна, доктор культурології, професор, завідувачка кафедри

	культурології
Електронна адреса викладача	j.sabadash@mdu.in.ua
Консультації (дата, час, можливості он-лайн консультування)	Онлайн консультування Viber, Telegram, WhatsApp
Посилання на сторінку навчальної дисципліни на Навчальному порталі МДУ	http://moodle.mdu.in.ua/enrol/index.php?id=10187
Компетентності та програмні результати навчання	<p>Інтегральна компетентність</p> <p>Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі й практичні проблеми у галузі професійної діяльності культуролога або у процесі навчання, що передбачає застосування теорій і методів культурології, а також характеризується комплексністю та невизначеністю умов.</p> <p>Загальні компетентності</p> <p>ЗК 1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.</p> <p>ЗК 2. Здатність спілкуватися іноземною мовою.</p> <p>ЗК 3. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).</p> <p>ЗК 4. Здатність приймати обґрунтовані рішення.</p> <p>ЗК 5. Здатність мотивувати людей та рухатися до спільної мети.</p> <p>ЗК 6.Здатність вчитися та оволодівати сучасними знаннями.</p> <p>ЗК7.Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.</p> <p>ЗК 8.Здатність проведення досліджень та викладання на відповідному рівні.</p> <p>Спеціальні (фахові, предметні) компетентності</p> <p>СК 1.Усвідомлення взаємозв'язку культурних текстів та контекстів.</p> <p>СК 2.Здатність до оцінювання та аналізу інформації у процесі реалізації професійної діяльності.</p> <p>СК 3.Здатність виявляти культурні потреби суспільства та його окремих груп та визначати шляхи їх задоволення, забезпечувати культурні права і свободи людини.</p> <p>СК 4.Усвідомлення соціальної та етичної місії культуролога, а також можливостей та особливостей практичного використання</p>

культурологічного знання.

СК 5.Здатність до ефективної взаємодії з представниками інших професій, а також до залучення до розв'язання проблем культури представників громадськості.

СК 6. Здатність критично осмислювати історичні здобутки та новітні досягнення культури.

СК 7.Здатність професійно діагностувати, прогнозувати, проектувати й моделювати культурний розвиток різних культурних регіонів, художньої та візуальної культури.

СК 8.Здатність організовувати роботу та здійснювати керівництво закладами культури, а також відповідними структурними підрозділами підприємств і установ, враховуючи економічні, законодавчі й етичні аспекти.

СК 9.Здатність використовувати сучасні методи та інструменти культурології, методи аналізу даних та інформаційні технології для проведення наукових досліджень, аналізувати і презентувати результати досліджень, аргументувати висновки.

СК 10.Здатність розробляти і викладати культурологічні дисципліни в закладах освіти.

СК 11.Здатність вшанувати гідність кожної людини, проявити повагу до потреб кожного, визнати унікальну неповторність розмаїття.

СК 12. Здатність цінувати гідне ставлення до відмінностей і нескінченної можливості кожного до саморозвитку, самонавчання, самостійності.

СК 13. Здатність підтримувати інклюзію і забезпечувати різноманітних можливостей для повноцінної участі, щоб усі могли процвітати та досягати успіху в сталому розвитку громади.

СК 14. Здатність просувати цінності культури спільності, розвивати міжособистісні стосунки на довірі, заохочувати творення позитивного клімату, що відображає спільноту і пропагує багатство, яке надає індивідуальність сталому розвитку громади.

СК 15.Здатність поважати рівний доступ і можливості для всіх через повагу і вдячність, уміння врахувати різноманітні потреби всіх членів громади та розмаїття спільнот, які її створюють.

СК 16.Здатність задовольняти практики визнання, яким забезпечується право на

відповідь шляхом усвідомлення можливості зростання громади через внесок кожного члена спільноти.

Результати навчання

Розуміти специфіку та особливості реалізації культурних ідей, образів, та смислів, а також критично оцінювати можливості їхньої інтерпретації для розв'язання суспільно-значимих проблем. РН-1

Аналізувати текстові та візуальні джерела інформації щодо культурних явищ та процесів, верифікувати інформацію у відповідності до професійних задач. РН-2

Аналізувати культурні права та свободи людини, форми та механізми їхньої ідентифікації, інкультурації, культурної адаптації з врахуванням регіональної специфіки. РН-3

Популяризувати професію культуролога, дотримуючись етичних принципів. РН-4

Організовувати та підтримувати комунікації з органами влади, науково-дослідними установами, інформаційно-аналітичними службами, засобами масової інформації з питань культури. РН-5

Вільно спілкуватися державною та іноземною мовами усно і письмово для обговорення професійних питань, презентації результатів досліджень та проектів. РН-6

Оцінювати історичні здобутки та новітні досягнення культурології. РН-7

Приймати ефективні рішення щодо розв'язання складних задач і практичних проблем культурного розвитку суспільства. РН-8

Організовувати й управляти діяльністю закладів культури та відповідними структурними підрозділами підприємств і установ. РН-9

Мати навички вироблення та ухвалення рішень з управління закладами та установами культури чи відповідними структурними підрозділами у непередбачуваних робочих та/або навчальних контекстах РН-10

Мати навички організації та керівництва професійним розвитком осіб та груп у галузі

	<p>культури. РН-11</p> <p>Збирати, аналізувати та оцінювати емпіричні факти та здійснювати їх інтерпретацію у відповідності до сучасних теоретичних уявлень відповідного напрямку культурології. РН-12</p> <p>Планувати і виконувати наукові та прикладні дослідження у сфері культурології, генерувати та перевіряти гіпотези, збирати докази та аргументувати висновки. РН-13</p> <p>Розробляти навчально-методичне забезпечення і викладати навчальні дисципліни з культурології у закладах освіти. РН-14</p>
--	--

Семестр(и) вивчення	Обсяг (години/кредити)	Кількість аудиторних годин		Кількість, види індивідуальних завдань	Форма контролю
		лекції	практ/сем/лаб		
2	6/180	24/20	36 /16	1, Реферат на запроповану тему	диф.залік

**Завідувачка
кафедри культурології**

Юлія САБАДАШ

Гарант ОП

Юлія САБАДАШ